

2009. március 24., kedd

39. elismeri a vidéki közösségben rejlő lehetőséget, hogy a környezetbarát tevékenységekbe való bekapcsolódásukon, illetve az alternatív energiaforrások, mint a bioüzemanyagok fejlesztésén keresztül pozitívan járuljanak hozzá a környezetvédelemhez, különös tekintettel a KAP felülvizsgálatához kapcsolódó vidékfejlesztési politikában felvázolt négy új kihívásra, mint a biodiverzitás és a megújuló energiaforrások;

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A női nemi szervi csonkítás elleni küzdelem az EU-ban

P6_TA(2009)0161

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása a női nemi szervi csonkítás elleni küzdelemről az EU-ban (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 2., 3. és 5. cikkére,
- tekintettel az ENSZ 1966-ban elfogadott polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának 2., 3. és 26. cikkére,
- tekintettel az 1979-ben elfogadott, a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény (CEDAW) 5. cikkének a) pontjára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés által 1989. november 20-án elfogadott gyermekjogi egyezmény 2. cikkének (1) bekezdésére, 19. cikkének (1) bekezdésére, 24. cikkének (3) bekezdésére, valamint 34. és 39. cikkére,
- tekintettel az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni 1989-es egyezményére,
- tekintettel a gyermekek jogairól és jólétéről szóló afrikai chartára (1990),
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásával foglalkozó ENSZ-bizottság 1992-ben elfogadott 19. ajánlásának 1. cikkére, 2. cikkének f) pontjára, 5. cikkére, 10. cikkének c) pontjára, valamint 12. és 16. cikkére,
- tekintettel az 1993. júniusi bécsi Emberi Jogi Világkonferencián elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1993 decemberében elfogadott nyilatkozatra a nők elleni erőszakról, amely az első olyan nemzetközi emberi jogi okmány, amely kizárólag a nők elleni erőszakkal foglalkozik,
- tekintettel a népesedésről és a fejlesztésről szóló kairói ENSZ-konferencián 1994. szeptember 13-án elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,

2009. március 24., kedd

- tekintettel a nőkről szóló pekingi világkonferencián 1995. szeptember 15-én elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel 1995. június 15-i állásfoglalására az ENSZ 4., nőkről szóló világkonferenciájáról ⁽¹⁾, melynek témája az egyenlőségért folytatott küzdelem, a fejlődés és a béke volt,
- tekintettel a nők jogainak megsértéséről szóló 1997. március 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény fakultatív jegyzőkönyvére, melyet az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 1999. március 12-én fogadott el,
- tekintettel az Európa Tanács nők és férfiak esélyegyenlőségével foglalkozó bizottságának a női nemi szervek megcsonkításáról szóló 1999. április 12-i állásfoglalására,
- tekintettel 1999. április 16-i álláspontjára az Európai Parlament és a Tanács gyermekekkel, serdülőkkel és nőkkel szembeni erőszak elleni közösségi cselekvési tervről (DAPHNE program) (2000–2004) szóló határozatára irányuló módosított javaslatról ⁽³⁾,
- tekintettel a pekingi cselekvési platformról szóló 2000. május 18-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés „Nők 2000: Nemek közötti egyenlőséggel, fejlődéssel és békével a huszonegyedik századért” címmel, 2000. június 5–9-én tartott rendkívüli ülésének eredményeiről szóló 2000. június 15-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2000. június 23-án aláírt AKCS–EU partnerségi megállapodásra (Cotonou-i Megállapodás) és a hozzá csatolt pénzügyi jegyzőkönyvre,
- tekintettel az alapjogi charta Tanács, Európai Parlament és Bizottság általi közös kihirdetésére a 2000. december 7-i nizzai Európai Tanács alkalmával,
- tekintettel 2000. december 14-i határozatára, miszerint a női nemi szervek megcsonkítását felveszi a 2001-es költségvetés DAPHNE-program finanszírozására szánt B5-802. cikkének hatálya alá,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a női nemi szervek megcsonkításáról szóló, 2001. május 22-i 1247(2001) állásfoglalására,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által a női nemi szervek megcsonkításáról 2001. május 3-án elfogadott jelentésre,
- tekintettel a női nemi szervek megcsonkításáról szóló 2001. szeptember 20-i korábbi állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 2003. április 22-i 2003/28. sz. határozatára, amely február 6-át a női nemi szervek megcsonkításával szembeni „zéró tolerancia” nemzetközi napjának nyilvánította,
- tekintettel a 2003-as Népek Jogainak Afrikai Chartájához fűzött, a nők jogaira vonatkozó – Maputói Jegyzőkönyv néven is ismert – 2005. november 25-én hatályba lépett kiegészítő jegyzőkönyv 2., 5., 6. és 19 cikkére,

⁽¹⁾ HL C 166., 1995.7.3., 92. o.

⁽²⁾ HL C 115., 1997.4.14., 172. o.

⁽³⁾ HL C 219., 1999.7.30., 497. o.

⁽⁴⁾ HL C 59., 2001.2.23., 258. o.

⁽⁵⁾ HL C 67., 2001.3.1., 289. o.

⁽⁶⁾ HL C 77. E, 2002.3.28., 126. o.

2009. március 24., kedd

- tekintettel Cristiana Muscardini képviselő asszony 2007. március 27-án benyújtott 298/2007. számú petíciójára,
 - tekintettel az Európai Unió gyermekjogi stratégiájáról szóló 2008. január 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EU-Szerződés emberi jogok tiszteletben tartásáról szóló 6. és 7. cikkére (alapelvek), valamint az EK-Szerződés 12. és 13. cikkére (megkülönböztetés-mentesség),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésre (A6-0054/2009),
- A. mivel a WHO adatai szerint világszerte 100 és 140 millió közötti nő és leány nemi szerveit csonkították meg, és a WHO és az ENSZ Népesedési Alapja adatai szerint évente mintegy 2–3 millió nő van kitéve e testi épséget súlyosan károsító gyakorlat veszélyének,
- B. mivel évente közel 180 000 Európába emigrált nőnek csonkítják meg nemi szervét vagy van kitéve e veszélynek,
- C. mivel a WHO szerint a női nemi szervek megcsonkítása legalább 28 afrikai és néhány ázsiai országban, valamint a Közel-Keleten elterjedt gyakorlatnak számít,
- D. mivel a nők ellen elkövetett erőszakos cselekmények – ideértve a női nemi szervek megcsonkítását – olyan társadalmi szerkezetekből erednek, amelyek a nemek közötti, valamint a hatalmi, erő- és fennhatósági egyenlőtlenségeken alapulnak, és ahol a család és a társadalom nyomása olyan alapvető jogok megsértéséhez vezet, mint például az emberi testi épség sérthetlenségének tisztelete,
- E. mivel a leányok nemi szerveinek megcsonkítása a leghatározottabban elítélendő és egyértelműen sérti a gyermekek és jogaik védelmét célzó nemzeti és nemzetközi jogot,
- F. mivel a WHO a női nemi szervek megcsonkításának négy fajtáját különbözteti meg, klitoridektómiától (a klitorisz részleges vagy teljes eltávolítása) a kimetszésen át (a klitorisz és a kisajkak eltávolítása) – amelyek a női nemi szervek megcsonkításának 85 %-át teszi ki – egészen a szélsőségesebb esetekig, azaz az infibulációig (a klitorisz és a kisajkak teljes eltávolítása, valamint a nagyajkak belső felületének kimetszése és a vulva összevarrása, csak egy kis nyílás meghagyásával) és a bemetszésig (a klitorisz vagy az ajkak megszurkálása, kilyukasztása vagy bemetszése),
- G. mivel a női nemi szervek bármilyen megcsonkítása kimeríti a nők ellen elkövetett erőszak fogalmát, amely egyenértékű alapvető jogaik – különösen a testi épség sérthetlenségéhez, valamint a testi, szellemi, a nemi és reprodukzív egészséghez való joguk – megsértésével; mivel az ilyen erőszak semmilyen esetben sem indokolható a különböző jellegű kulturális hagyományok vagy beavatási szertartások tiszteletben tartásával,
- H. mivel Európában kb. 500 000 nőn végeztek el nemi csonkítást, és mivel ez elsősorban bevándorló, illetve menekült családokban szokásos gyakorlat, és a leányokat e célból akár haza is küldik a saját országukba,
- I. mivel a női nemi szervek megcsonkítása rövid és hosszú távon is súlyosan és visszafordíthatatlanul károsítja az annak kitétt nők és gyermekek testi és lelki egészségét, vagyis a személyük és testi épségük ellen intézett súlyos támadásnak minősül, sőt, egyes esetekben akár halálos kimenetelű is lehet, mivel a kezdetleges eszközök alkalmazása és a fertőtlenítést célzó óvintézkedések hiánya további káros hatásokhoz vezet, például fájdalommal járhat a szexuális érintkezés vagy a szülés, felléphet a nemi szervek visszafordíthatatlan károsodása, komplikációk (vérzés, sokkos állapot, fertőzés, AIDS-vírus átadása, tetanusz, jóindulatú tumorok) léphetnek fel, és a terhesség vagy szülés ideje alatt is súlyos komplikációk jelentkezhetnek,

(1) HL C 41. E, 2009.2.19., 24. o.

2009. március 24., kedd

- J. mivel a női nemi szervek megcsonkítása – amely sérti a nők és leányok számos nemzetközi egyezmény által szentesített jogait – a tagállamok büntetőjogi szabályozása értelmében tilos, és sérti az Európai Unió alapjogi chartájának elveit,
- K. mivel a Parlament 2008. január 16-i állásfoglalása is arra ösztönzi a tagállamokat, hogy egyedi rendelkezéseket fogadjanak el a női nemi szervek megcsonkítása vonatkozásában, amelyek értelmében eljárás kezdeményezhető azok ellen, akik gyermekeken ilyen beavatkozást végeznek,
- L. mivel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény megkívánja a részes államoktól, hogy megtegyenek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy megváltoztassák vagy eltöröljék azokat a normákat, szokásokat és gyakorlatokat, amelyek a nőkkel szemben megkülönböztetéshez vezetnek, továbbá hogy átalakítsák a nők és férfiak társadalmi és kulturális magatartási mintáit annak érdekében, hogy megszüntessék azokat az előítéleteket, szokásokra alapuló és más olyan gyakorlatokat, amelyek valamely nem vélt alsóbb- vagy felsőbbrendűségén vagy a nők és férfiak sztereotipizált szerepein alapulnak,
- M. mivel a gyermekek jogairól szóló, 1989-es egyezmény kimondja, hogy a részes államok tiszteletben tartják az egyezményben megállapított jogokat és biztosítják érvényesülésüket minden, joghatóságuk alá tartozó gyermek esetében, bármiféle megkülönböztetés és a gyermek nemére való tekintet nélkül, továbbá megtesznek minden lehetséges intézkedést, amely szükségesnek és hatékonynak bizonyul a gyermekek egészségét károsító hagyományos gyakorlatok megszüntetése érdekében,
- N. mivel az afrikai gyermekjogi és gyermekjóléti charta javasolja az aláíró országoknak, hogy számolják fel a gyermekek jólétére, méltóságára, valamint normális növekedésre és fejlődésre káros hatást gyakorló társadalmi és kulturális szokásokat,
- O. mivel az 1993 júniusában elfogadott bécsi nyilatkozat és cselekvési terv 18. bekezdése kinyilvánítja, hogy a nők és gyermekek emberi jogai az egyetemes emberi jogok elidegeníthetetlen, szerves és oszthatatlan részét képezik,
- P. mivel a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló 1993-as ENSZ nyilatkozat 2. cikke kifejezetten hivatkozik a női nemi szervek megcsonkítására és más, nőkre nézve káros, hagyományos gyakorlatokra,
- Q. mivel e nyilatkozat 4. cikke kimondja, hogy az államoknak el kell ítélniük a nők elleni erőszakot, és sem szokásokra, hagyományokra, sem pedig vallási meggyőződésre hivatkozva nem bújhatnak ki a felszámolására vonatkozó kötelezettség alól,
- R. mivel a Kairóban 1994-ben megrendezett, társadalomról és fejlődésről szóló nemzetközi konferencia cselekvési platformja felhívja a kormányokat, hogy számolják fel a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát, ahol az létezik, és támogassák az e gyakorlat felszámolásáért küzdő nem kormányzati szervezeteket és vallási intézményeket,
- S. mivel az ENSZ 4., Pekingben rendezett világkonferenciáján elfogadott cselekvési programban felkérték a kormányokat jogszabályaik szigorítására, intézményeik reformjára és a – többek között a női nemi szervek megcsonkításában megtestesülő – nők elleni hátrányos megkülönböztetés felszámolására irányuló normák és gyakorlatok támogatására,
- T. mivel az AKCS–EU társulási megállapodás (Cotonou-i Megállapodás) is ilyen egyetemes elveken alapul és a női nemi szervek megcsonkítása elleni rendelkezéseket tartalmaz (9. cikk a megállapodás alapvető elemeiről, és a 25. és 31. cikk a társadalmi fejlődésről és a nemekkel kapcsolatos kérdésekről),
- U. mivel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése által 2001. május 3-án elfogadott jelentés felszólít a női nemi szervek megcsonkítása gyakorlatának tiltására és azt az emberi jogokról szóló európai egyezmény 3. cikke értelmében embertelen és megalázó bánásmódnak tekinti; mivel a jelentés fenntartja, hogy az alapvető jogok tisztelete és a kínzással felérő gyakorlatok tiltása elsőbbséget élvez a kultúrák és hagyományok védelmével szemben,

2009. március 24., kedd

- V. mivel a közös európai bevándorlási és menekültügyi politika keretében a Tanács és a Bizottság elismeri, hogy a női nemi szervek megcsonkítása sérti az emberi jogokat, mivel a szülők menedékjog iránti kérelmeiket egyre többször indokolják azzal, hogy származási országukban fenyegetésnek lennének kitéve, ha nem járulnának hozzá, hogy leánygyermekükön genitális csonkítást hajtsanak végre,
- W. mivel a szülők menedékjog iránti kérelmének jóváhagyása sajnálatos módon nem nyújt garanciát arra, hogy a gyermek megmenekült a női nemi csonkítás veszélyétől, mivel azt egyes esetekben azután hajtják végre, hogy a család letelepedett az EU valamely tagállamában,
- X. mivel a Ferrero-Waldner és Michel biztos által 2008. február 5-én tett nyilatkozat egyértelműen elítéli e gyakorlatokat és elfogadhatatlannak tartja őket mind az Európai Unióban, mind pedig harmadik országokban, valamint hangsúlyozza, hogy a nők jogainak megsértése semmilyen esetben nem indokolható a kulturális relativizmusra és a hagyományokra való hivatkozással,
- Y. mivel a nemzeti ifjúsági és családi központok és létesítmények egyben tanácsadást is tudnak nyújtani a családok számára annak érdekében, hogy megelőzhessék a nők nemi szerveinek megcsonkítását,
1. határozottan elítéli a női nemi szervek megcsonkítását mint az alapvető emberi jogok megsértését és a nők és lányok személye és testi épsége ellen intézett kegyetlen támadást, és ezért azt a társadalom tekintetében súlyos bűncselekménynek tekinti;
 2. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki átfogó stratégiát és cselekvési terveket az EU-ban gyakorolt női nemi csonkítás betiltása érdekében, és ennek keretében hozzanak létre olyan eszközöket – például törvények, közigazgatási rendelkezések, megelőző rendszerek, oktatási és szociális intézkedések formájában, és különösen széleskörű tájékoztatást nyújtva a veszélyeztetett csoportok számára rendelkezésre álló védelmi mechanizmusokról –, amelyek lehetővé teszik a tényleges és lehetséges áldozatok megfelelő védelmét;
 3. kitarthat, hogy a szülők által a gyermekük nemi csonkításának visszautasítása miatt a származási országban átélt fenyegetettségre hivatkozva benyújtott menedékjog iránti valamennyi kérelmeket egyedi elbírálásnak kell alávetni, és biztosítani kell, hogy az ilyen kérelmekhez nyújtsanak be perdöntő bizonyítékokat, amelyek meghatározzák a kérelem minőségét, a menedékjogot kérők személyiségét és szavahihetőségét, továbbá megerősítik, hogy a kérelem mögött meghúzódó indokok valóságosak;
 4. kitarthat, hogy a női nemi csonkítás veszélyének való kitétség okán az EU-ban menekültstátuszt kapó nőknek és leányoknak megelőző intézkedés gyanánt előírják, hogy rendszeresen jelenjenek meg orvosi vizsgálaton, amely védelmet nyújtana a számukra az EU területén esetlegesen később végrehajtott csonkítással szemben; úgy véli, hogy ez az intézkedés semmi esetre sem minősülne diszkriminációnak e nőkkel és leányokkal szemben, sokkal inkább tekinthető olyan intézkedésnek, amely a női nemi csonkítás EU területén való gyakorlásának felszámolására irányul;
 5. kéri, hogy ennek az átfogó stratégiának a keretében szervezzenek oktatási programokat, valamint nemzeti és nemzetközi szintű, tudatosságnövelő kampányokat;
 6. támogatja az Europol kezdeményezését az európai rendőri erők olyan találkozási pontjának koordinálására, amely a női nemi szervek megcsonkítása elleni küzdelem fokozásával, a bejelentések alacsony mértékével és a bizonyítékok és vallomások megszerzésének nehézségeivel kapcsolatos kérdések kezelésével, valamint a bűncselekmények elkövetői elleni hatékony fellépéssel foglalkozna; e célból felkéri a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, milyen további intézkedések hozhatók a vallomást tett áldozatok védelmére;
 7. megállapítja, hogy a fent említett Maputói Jegyzőkönyvben említett, a női nemi szervek csonkításához hasonló káros gyakorlatok felszámolását célzó intézkedések az alábbiakat foglalják magukban: a közvélemény tudatosságának növelése tájékoztatás, hivatalos és informális oktatás és kampányok révén, a női nemi csonkítás minden formájának jogszabályokkal és szankciókkal történő tiltása – beleértve a beavatkozás orvosi személyzet által történő végrehajtását –, az érintettek egészségügyi szolgáltatásokkal, jogi tanácsadással, pszichológiai kezeléssel való támogatása, és azon nők képzése és védelme, akik esetlegesen káros gyakorlat, erőszak, visszaélések vagy az intolerancia áldozatává válhatnak;

2009. március 24., kedd

8. felkéri a tagállamokat, hogy határozzák meg az egyes országokban a nemi szervek megcsonkítását elszenvedett és e veszélynek kitett nők számát, figyelembe véve, hogy több ország esetében még nincsenek rendelkezésre álló adatok, mint ahogy nincs harmonizált adatgyűjtési rendszer sem;
9. kéri, hogy hozzanak létre egy megfigyelési célú „európai egészségügyi jegyzőkönyvet”, illetve a jelenléggel kapcsolatos adatbankot, mivel ezek hasznosak lehetnek statisztikai szempontból, illetve az érintett bevándorló közösségeket célzó tájékoztatási kampányokhoz;
10. olyan tudományos adatok gyűjtésére kéri a tagállamokat, amelyek támogathatják az Egészségügyi Világszervezet arra irányuló erőfeszítéseit, hogy Európában és a többi földrészen felszámolják a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát;
11. felkéri a Bizottságot, hogy az érintett országokkal folytatott együttműködési tárgyalásokba és megállapodásokba foglaljon bele a női nemi csonkítás felszámolásáról szóló záradékot;
12. kéri, hogy gyűjtsék össze a különböző szinteken alkalmazott legjobban bevált gyakorlati megoldásokat, és elemezzék hatásukat – adott esetben felhasználva a DAPHNE III keretében finanszírozott projekteket és az azok során elért eredményeket –, valamint hogy terjesszék széles körben ezeket az adatokat, továbbá mindenek során használják fel a szakértők gyakorlati és elméleti tapasztalatait;
13. rámutat, hogy a nemzeti központok és intézmények alapvető szerepet játszanak az áldozatok azonosításában és a női nemi csonkítás gyakorlata elleni megelőző intézkedések terén;
14. kéri, hogy erősítsék meg a káros gyakorlatokat megelőzni kívánó, már működő európai hálózatokat, például azáltal, hogy képzéseket szerveznek nem kormányzati szervezetek, regionális nonprofit szervezetek, illetve az ágazatban dolgozók számára, valamint hogy támogassák egy ezzel kapcsolatos hálózat kiépítését;
15. nagyra értékeli azokat a jelentős eredményeket, amelyeket a számos nemzeti és nemzetközi nem kormányzati szervezet és kutatóintézet, a női nemi csonkítás európai megelőzésére létrehozott európai hálózat, valamint elkötelezett magánszemélyek értek el, amelyek és akik különböző tudatosító kampányokat végeznek, illetve a női nemi csonkítás gyakorlatának megelőzését és felszámolását célzó projekteket dolgoznak ki, köszönhetően – többek között – az egyes ENSZ-szervek és a DAPHNE program által biztosított forrásoknak; a női nemi csonkítás felszámolása, valamint az információ- és tapasztalatcsere sikere érdekében kétségkívül alapvető fontosságú a nem kormányzati szervezetek és a különböző nemzeti, regionális és nemzetközi szintű közösségeken alapuló szervezetek közötti hálózatok kialakítása;
16. rámutat, hogy a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló 2004/83/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 10. cikke kimondja, hogy bár a nemre vonatkozó szempontok figyelembe vehetők, ezek önmagukban nem jelentik a 10. cikk alkalmazhatóságát;
17. kéri, hogy az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete töltsön be vezető szerepet a női nemi szervek megcsonkítása elleni küzdelemben, többéves és/vagy éves munkaprogramja keretében; úgy véli, hogy ezek az ügynökségek prioritást jelentő kutatást és/vagy tudosságot növelő tevékenységet tudnak végezni, ezáltal segítve a női nemi csonkítás jelenségének európai szinten való jobb megértését;
18. fontosnak tartja, hogy az érintett országokban vitafórumokat szervezzenek, hogy megreformálják a hagyományos jogi normákat, a női nemi szervek csonkítására vonatkozó információkat vegyék bele a lányok iskolai oktatásába és támogassák a csonkításon át nem esettek együttműködését az érintett országokban;
19. arra ösztönzi az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy az emberi jogok, a lelkiismeret szabadsága, valamint a személyi sérthetlenséghez és az egészséghez való jog érdekében működjenek együtt a meglévő jogszabályok harmonizálása terén vagy – amennyiben a meglévő jogszabályok nem bizonyulnak megfelelőnek – tegyenek javaslatot egyedi jogszabályokra e terén;

(1) HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

2009. március 24., kedd

20. felkéri a tagállamokat, hogy tartassák be a tagállamokkal a női nemi szervek megcsonkításáról szóló meglévő jogszabályait vagy illesszenek be ilyeneket a súlyos testi sértéseket szankcionáló jogszabályaik közé, arra az esetre, ha ezt a gyakorlatot ez Európai Unióban követnék el, ösztönözve a gyakorlat megelőzésére és az ellene való küzdelemre irányuló intézkedéseket az érintett szakemberek (szociális munkások, tanárok, rendőrök, egészségügyi szakemberek stb.) tudatosságának növelésével, amely lehetővé teszi számukra, hogy felismerjék a női nemi szervek megcsonkításának eseteit, továbbá hogy tegyenek meg mindent a 27 EU-tagállam hatályos jogszabályainak fokozottabb harmonizációja érdekében;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy az általános orvosok, kórházi orvosok és egészségügyi csoportok számára kötelezően írják elő a női nemi szervek csonkításának eseteiről az egészségügyi hatóságok és/vagy a rendőrség számára történő jelentéstételt;

22. felkéri a tagállamokat, hogy vagy fogadjanak el egyedi jogszabályokat a női nemi szervek megcsonkításáról, vagy jelenlegi jogszabályaikkal összhangban járjanak el minden olyan személy ellen, aki nemi csonkítást végez;

23. felkéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy lépjenek fel, ítélik el és szankcionálják ezeknek a gyakorlatoknak az alkalmazását egy olyan átfogó stratégia keretében, amely a bevándorló népesség tekintetében figyelembe veszi a jogi, egészségügyi, társadalmi és integrációs vonatkozásokat; kéri, hogy a női nemi szervek megcsonkítását mint bűncselekményt, illetve az ezt végző személyekre szabott megfelelő büntetéseket illesszék be a bevándorlásról szóló vonatkozó irányelvekbe olyan esetekre vonatkozóan, amikor ezt a gyakorlatot az Európai Unión belül végezték;

24. sürgeti egy olyan állandó harmonizációs technikai fórum létrehozását, amely kapcsolati csatornát biztosít egyrészt a tagállamok között, másrészt a tagállamok és az afrikai intézmények között; úgy véli, hogy e fórumoknak a téma szakembereiből és vezető európai és afrikai nőjogi szervezetek képviselőiből kell állniuk;

25. sürgeti a csikló átszúrása és minden alternatív megoldás – amelyek félúton vannak a női körülmetélés és az identitás meghatározását szolgáló hagyományok tisztelete között – kategorikus elutasítását, mivel azok igazolhatnák és elfogadottá tehetnék a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát az EU területén; megismétli, hogy maradéktalanul és határozottan elítéli a női nemi szervek megcsonkítását, mivel nincs olyan társadalmi, gazdasági, etnikai, egészséggel kapcsolatos vagy egyéb indok, amely azt igazolhatná;

26. sürgeti a női nemi szervek megcsonkításának felszámolását az azt magukban foglaló hagyományok szerint élő nőkre és családokra irányuló támogatási és integrációs politikák révén, annak érdekében, hogy – a jogszabályok, az emberi jogok, és a szexuális életre vonatkozó döntési szabadság tiszteletben tartása mellett – meg lehessen védeni a nőket a visszaélés és az erőszak minden formájától;

27. megerősíti, hogy az indokok, amelyekre az egyes közösségek hivatkoznak a nők és lányok egészségére káros hagyományos gyakorlatok megőrzése érdekében, nem igazolhatók;

28. felhívja a tagállamokat, hogy:

— tekintsék bűncselekménynek a női nemi szervek megcsonkításának minden formáját, tekintet nélkül arra, hogy az érintett nő ahhoz beleegyezését adta-e vagy sem, és büntessék meg azt, aki segítséget, tanácsot, támogatást nyújt, vagy arra buzdít egy személyt, hogy ilyen beavatkozást hajtson végre egy nő vagy leány testén,

— indítsanak büntetőeljárást, állítsanak bíróság elé és sújtsanak büntetéssel minden személyt, aki elköveti a női nemi szervek megcsonkításának büntettét, még akkor is, ha az a befogadó ország határain kívül történt (büntett területenkívülisége);

— fogadjanak el olyan jogszabályokat, amelyek lehetővé teszik a bírák és ügyészek számára megelőző és óvintézkedések alkalmazását, ha tudomást szereznek olyan esetről, ahol nők vagy lányok ki vannak téve a csonkítás veszélyének;

2009. március 24., kedd

29. kéri a tagállamokat, hogy állami programok és szociális szolgáltatások segítségével indítsanak szociális intézkedésekre vonatkozó olyan megelőző stratégiát a kiskorú nők védelmére, amely a bevándorlók családjait nem bélyegzi meg, és amely egyrészt oktatás, képzés és tudatosítás révén elejét veszi e gyakorlatoknak, másrészt segítséget nyújt az ilyen gyakorlat áldozatává vált nőknek azáltal, hogy pszichológiai és orvosi támogatást és lehetőség szerint ingyenes helyreállító műtétet biztosít számukra; felkéri továbbá a tagállamokat annak megfontolására, hogy egy kiskorú esetében a nemi szervek csonkításával való fenyegetettség vagy annak veszélye okot szolgáltatthasson az állami hatóságok beavatkozására, a gyermekek védelméről szóló előírásoknak megfelelően;

30. kéri a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki iránymutatásokat és irányelveket az egészségügyben dolgozók, a tanárok és a szociális munkások számára azzal a céllal, hogy a szülőket tiszteletteljes módon – szükség esetén tolmács segítségével – tájékoztassák a női nemi szervek csonkításával járó hatalmas veszélyekre, illetve arra, hogy ez a gyakorlat a tagállamokban büntetendő cselekménynek minősül; azt kéri továbbá, hogy működjenek együtt a női nemi csonkítás vonatkozásában oktatást és ismeretterjesztést végző, a családokkal és a közösségekkel szoros kapcsolatot fenntartó hálózatokkal és nem kormányzati szervezetekkel és finanszírozzák tevékenységüket;

31. kéri a tagállamokat, hogy terjesszenek az írástudatlanok számára is érthető, pontos információkat, különösen a tagállamok konzulátusain keresztül, a vízumok kiállításakor; úgy véli, hogy a bevándorlási hivataloknak a befogadó országba való megérkezésük is tájékoztatást kell nyújtaniuk a törvényi tiltás okairól, hogy a családok megértsék, hogy a hagyományos eljárások tiltása semmi esetre sem a kultúrába való beavatkozást célozza, hanem a nők és leányok jogi védelmét szolgálja; úgy véli, hogy a családokat tájékoztatni kell arról, hogy ha a csonkításra fény derül, a büntetőjogi következmények börtönbüntetést is magukban foglalhatnak;

32. kéri, hogy javítsák a nők és leányok jogi helyzetét azokban az országokban, ahol gyakorolják a női nemi szervek megcsonkítását, annak érdekében, hogy erősítsék a nők önbizalmát, kezdeményező-készségét és egyéni felelősségvállalását;

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Többynyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség

P6_TA(2009)0162

Az Európai Parlament 2009. március 24-i állásfoglalása: Többynyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 149. és 151. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 22. cikkére,
- tekintettel a szellemi kulturális örökség megőrzéséről szóló, 2003. évi UNESCO Egyezményre,
- tekintettel a Bizottság „Többynyelvűség: európai tőke és közös elkötelezettség” című, 2008. szeptember 18-i közleményére (COM(2008)0566) és az azt kísérő bizottsági munkadokumentumra (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444, SEC(2008)2445),
- tekintettel a Bizottság „Az európai nyelvi kompetenciamérés keretrendszere” című, 2007. április 13-i közleményére (COM(2007)0184),